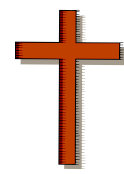

GOOD FRIDAY: A CALL FROM CHRIST TO DIE WITH HIM

Most of us tend to think of Holy Week in the Orthodox Church as a pious re-enactment of those awesome events surrounding the Death and Resurrection of Jesus Christ. Because these services evoke considerable emotion, owing to their colourful pageantry and elaborate ritual, they are among the most popular in the Church. Unfortunately, as is the case with so many other liturgical services in Orthodoxy, the deeper significance of this drama often escapes our understanding. We tend to participate in it vicariously. We see it more as a moving historical re-enactment as opposed to a present reality that has power to transform our lives. Ours is the participation of the spectator who has nothing to lose by being present. It is like watching the fire fighter put out the fire, but standing back a safe distance.

Holy Week, however, demands more from us than a spectator's vicarious interest. Rather, Holy Week is a call from Christ to die with Him sacramentally and mystically on the Cross. It is an invitation to be more demonstrative in the expression of our faith. We have to remove the Cross from Golgotha and plant it in our hearts.

Thus instead of watching this mystical fire--the Crucifixion--from a safe distance, we have to walk into it, experience it, and be purified through Its power and grace. As Christ dies for us on the Cross, so too, we must die for Him in an act of total and unconditional surrender. This means crucifying our selfish desires and living only for Him in all that we do. In so doing we will discover our real self and truly experience the joy of the Resurrection---not only Christ's, but also our own.

In the beginning of Holy Week our Holy Orthodox Church sounded the alert in her traditional manner: "Behold! The Bridegroom comes in the still of the night, and blessed is the servant whom he shall find [vigilantly] watching...." These words are a call to mobilize all of our spiritual, emotional and physical resources. It is for every Orthodox Christian a clarion call from Christ to pick up our cross and die with Him. It is a death to the sinful nature that impedes us and obstructs us from being with Christ.

Holy Thursday evening--the first half of our Good Friday Services--we behold Christ on the Cross. Look at His listless Body. Look at His closed eyes. Listen as He speaks to each and every one of us.

- What more can I do for you?
- I placed you in Paradise and you rebelled.
- I led you to the Promised Land and you turned against Me.
- I sent the Prophets to speak to you and you killed them.
- Finally I came Myself to speak to you in Person, to confront you personally with My love, and you crucified Me.
- I rose from the grave to show you that indeed I am Lord of life and death.
- I established the Church--My Mystical Body--through which I continue to be present to you today.
- I speak to you through the Bible.
- I make Myself present to you in the Sacraments.
- I come to abide in you as often as you receive Me in Holy Communion.
- I have given you the privilege of speaking with Me in prayer.
- I am present with you at each Sunday Liturgy and every day in your prayers.
- What more can I do for you?
- For you I came down from Heaven.
- For you I was mocked.
- For you I was spat upon.
- For you I am on the Cross.
- To you I shout every Good Friday through My pain.
- Does My Love mean anything to you?
- Is My suffering in vain? Will you just stand there at a safe and comfortable safety zone?
- Or will you fall to your knees and acknowledge Me as your Precious Saviour?
- Will you give Me your heart so I can transform it into a loving, caring, sensitive, compassionate and sympathetic vehicle of mercy and discipleship?

Beloved Sisters and Brothers in Christ, our best Friend died tonight! It was not murder; it was a love offering. It was not martyrdom; it was a sacred sacrifice. They did not take His Life away from Him; He gladly laid It down but have a more meaningful and eternal life.

This year let us resolve to follow Christ through the hours of His Passion and Crucifixion. This time let us not be spectators and fence sitters, but real participants who see these events as yet another opportunity to dedicate our lives to the Lord.

When we look at Jesus on the Cross this Good Friday once again, may we come to the realization that God has gone as far as he can go in His love for us. As we venerate His Passion on bended knees and bow in awesome wonder, may we truly recognize that our Precious Redeemer died because He loved us very much. It is now up to us to see just how far we are willing to go to meet that love!

May the experience of this Good Friday be a constant, never-ending source of spiritual strength for all of us.

- Father George Nicozisin, Greek Orthodox Church of America

ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ: Πάνω από το Σταυρό ο Κύριος Ιησούς Χριστός έκανε την πιο μεγαλειώδη διδασκαλία. Τα λόγια του Χριστού πάνω στο Σταυρό ήταν λόγια γεμάτα αγάπη.

«Πάτερ άφες αυτοίς· ου γαρ οίδασι τι ποιούσι»

Ο Χριστός προσεύχεται πάνω από το Σταυρό Του για τους σταυρωτές Του και παρακαλεί τον Ουράνιο Πατέρα Του: «Πατέρα μου, συγχώρεσέ τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν». Μέσα στον αβάσταχτο πόνο, που Του προκαλούσε το φρικτό μαρτύριο, ο Κύριός μας Ιησούς, ο Θεός της αγάπης, συγχωρεί τους σταυρωτές Του, προσεύχεται γι' αυτούς και τους δικαιολογεί. Πόσο μεγάλη και πλατιά είναι η θεική καρδιά και η αγάπη Του! Μας άφησε ένα σπουδαίο μήνυμα: Να συγχωρούμε με την καρδιά μας αυτούς που μας έφταιξαν. Να έχουμε κι εμείς πλατιά καρδιά για τους συνανθρώπους μας.

«Αμήν λέγω σοι· σήμερον μετ' εμού έση εν τω παραδείσῳ»

Ο Χριστός μιλά στο ληστή, που βρίσκεται σταυρωμένος δίπλα Του: «Σε διαβεβαιώνω με όλη την αλήθεια· σου λέω ότι σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο». Γιατί μίλησε έτσι ο Χριστός σε έναν κακούργο; Διότι ο ληστής είδε τη θεική γαλήνη στη μορφή του Χριστού και πίστεψε ότι Αυτός είναι ο Θεός και Τον παρακάλεσε: «Κύριε, θυμήσου κι εμένα τον ληστή στην ουράνια βασιλεία σου». Και ο Χριστός, που κατάλαβε ότι ο ληστής μετάνιωσε ειλικρινά για τα λάθη του, τον συγχώρεσε και τον διαβεβαίωσε ότι θα τον πάρει μαζί Του στον Παράδεισο. Έτσι ο ληστής έγινε ο πρώτος πολίτης του Παραδείσου. Αυτό φανερώνει ότι ο Χριστός δέχεται κοντά Του όσους τον πλησιάζουν με ειλικρίνεια και μετανοούν για τις αμαρτίες τους.

«Γύναι, ιδε ο υιός σου... ιδού η μήτηρ σου»

Ο Χριστός είναι καρφωμένος στο Σταυρό, ματωμένος, μέσα σε φρικτούς πόνους. Κάτω από το Σταυρό Του βρίσκονται γεμάτοι πόνο και θλίψη η Παναγία Μητέρα Του και ο μαθητής Του ο Ιωάννης. Ο Χριστός τους βλέπει. Ξεχνά το δικό Του μαρτύριο και θέλει να τους παρηγορήσει, να τους προστατέψει. Και λέει στη Μητέρα Του δείχνοντας τον Ιωάννη: «Γυναίκα, να ποιος θα είναι ο γιος σου από δω και πέρα». Ύστερα γυρίζει προς τον Ιωάννη τον αγαπημένο Του μαθητή και Του λέει: «Να η μητέρα σου». Με τα λόγια Του και το θεικό Του παράδειγμα ο Χριστός μας ανοίγει τον όμορφο δρόμο της αγάπης και του σεβασμού προς τους γονείς και τους συγγενείς. Κι ακόμα το δρόμο της αυταπάρνησης, που σημαίνει να ξεχνάς το δικό σου πόνο, για να παρηγορείς τις πονεμένες ψυχές των άλλων.

«Διψώ»

Το Θεικό και Τίμιο Αίμα του Χριστού έτρεχε πάνω στο Σταυρό. Ο πυρετός Του ανέβαινε. Τα σπλάχνα Του καίγονταν από τον αφόρητο πόνο. Και τότε ο Χριστός πρόφερε μια μικρή λέξη με μεγάλο νόημα: «Διψώ». Τότε οι άγριοι στρατιώτες βούτηξαν ένα σφουγγάρι σε ξύδι και χολή και το έφεραν στα χείλη Του. Όμως ο Χριστός δεν ήπιε. Γιατί; Πάνω στο Σταυρό διψούσε βέβαια αφόρητα, αλλά συγχρόνως είχε και μια αλλιώτικη δίψα. Διψούσε, όχι τόσο για νερό, όσο για τη σωτηρία των ανθρώπων. Ο Χριστός διψά, δηλαδή επιθυμεί πολύ έντονα, να επικρατήσει σε όλη τη γη και σε καθεμιά ψυχή ξεχωριστά η ειρήνη Του, η αγάπη Του και το Ευαγγέλιό Του.

«Θεέ μου, Θεέ μου, ινατί με εγκατέλιπες;»

Ο Χριστός επάνω στο Σταυρό σήκωσε όλες τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, όλων των αιώνων για να τις σβήσει. Και ήταν τόσες πολλές οι κακίες που σήκωσε, ώστε φάνηκε σαν ο πιο αμαρτωλός άνθρωπος του κόσμου. Έτσι ο Ουράνιος Πατέρας Του πήρε για μια στιγμή το βλέμμα Του πάνω από τον Υιό Του. Αυτή η στιγμιαία αποστροφή του Θεού Πατέρα κάνει τον Χριστό να φωνάζει γεμάτος πόνο: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειπες;». Για χάρη μας ο Χριστός στερήθηκε, στην πιο οδυνηρή ώρα της επίγειας ζωής Του, ακόμη και την παρουσία του Ουρανίου Πατέρα Του. Πόσο φοβερό πράγμα είναι η αμαρτία μας και πόσο μεγάλη η αγάπη του Χριστού μας!

«Τετέλεσται»

«Όλα έχουν πια τελειώσει». Το φρικτό Του μαρτύριο παίρνει τέλος. Το έργο Του πάνω στη γη, που ξεκίνησε όταν γεννήθηκε στη φάτη της Βηθλεέμ, έφτασε στο τέλος του. Ο,τι είχε να διδάξει και να πει στους ανθρώπους, το είπε. Είναι ο Νικητής. Θυσιάστηκε για τα πλάσματά Του. Μας άνοιξε το δρόμο της ευτυχίας και της χαράς, το δρόμο για τον Παράδεισο. Από δω και μπρος, για όποιον αγαπήσει και ακολουθήσει το Χριστό, αρχίζει μια νέα ζωή. Από δω και πέρα αρχίζει η Ανάσταση!

«Πάτερ, εις χείρας σου παρατίθεμαι το πνεύμα μου»

Ο τελευταίος λόγος του Χριστού, λίγο πριν εκπνεύσει πάνω στο σταυρό. Μιλά στο Θεό Πατέρα Του: «Πατέρα μου, γεμάτος ελπίδα και εμπιστοσύνη στα χέρια Σου παραδίδω την λογική και αθάνατη ψυχή μου». Δεν ήρθε κανένας άγγελος να πάρει την ψυχή του Χριστού. Μόνος Του, με την ελεύθερη θέλησή του την παραδίδει στον Πατέρα. Ο Χριστός ήρθε στη γη, έγινε άνθρωπος, έκανε θαύματα, κήρυξε, υπηρέτησε το θέλημα του Ουρανίου Πατέρα Του. Σ' αυτόν λοιπόν επιστρέφει πάλι και σ' Αυτόν παραδίδει την ψυχή Του. Με τα λόγια αυτά ο Κύριός μας διδάσκει ότι όλη η ζωή μας ανήκει στο Θεό. Το θέλημά Του πρέπει να εφαρμόζουμε πάντοτε, και στα δικά Του χέρια να εμπιστευόμαστε τη ζωή μας.